

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu male stvari, a nosloga sve pokvarci" Nat. Posl.

Predplata u poštarnicom stoji 2 for., a seljaku samo 1 for., za cijelu godinu. Trenutno 1 for., a seljaku 60 novčića za pol. godinu. Izvan Carstino tito poštarnica, ali se najčešće najmanje 8 seljakah to su toplji, da im list saljemo svima ukupno 1000 primjeraka i finonom, davaćem čemo za 70 novčića na godinu strakom. Novčić se šalje poštarnici u Karlovcu, a novčić se šalje poštarnici u Varaždinu. Komu List nedodjeli na vremenu, neka to javi odpravniku u otvorenu pismu, za koje će neplaća nikakva poštarna, napisati izrana Reklamacija. Tko List ne želi, ako jo pošten, to ga i plaća.

Poziv na predplatu.

Molimo sve p. n. predplatnike našeg lista, da nam predplatu za tekuće godište što prije posluju, a dužnike da već nekasne svoj dug namiriti.

Uredništvo.

Spomenak Dra. Vitezovića

Dr. Dinko Vitezović, jur po drugi put izabran zastupnik jednoga dijela našeg naroda u Istri, pravi je njegov zagovornik. Takovim ga nesamo njezini izbornici nego i drugi ljudi pripozivaju.

Znamo n. pr., da je njegov zagovor prošlo ono društvo, koje kani napraviti željeznici na konje po onih stranah Istre, kuda se parna željezница tako napraviti nemogu. Ugleđena osoba i tako k njemu se je utekla, da kod ministarstva zagovara potrebu podnećenjem djevojčicama, koje bi se osvajale u vezenju, te bile ostalim ljudima učiteljice, da mogu pak iz svoga rukodjelstva čim veću korist.

Da se njegovi izbornici k njemu donadu kad jih kakova nevolja tisti, nije učinio. Munjci, nedobivši svoje krvavo oslužene plaće u Bosni i Hrvatskoj, govor su zagovor prosili. On se je za razmeđe kako za se.

Nije zalo nit vremena, nit troška, nit da. Većina zastupnika zapustila je posle posljednje sjednice, da se izveže ili da se kud proseg. Vitezović je nekoliko danah u Beču s toga, da uređi, koliko se je moglo, munjske stvari. Svi skromno občinom postupalo se je u vremenu na nečuveni način. Razni občinski zastupnici bili su priznati se kod vis. ministarstva domaćinom. Vitezović bio je, koji je u menjem vruće preporučio. Blagodar posljedice juh sad opazamo. U primjeru mogli bi i veće na-

Ma to njemu osobno i škodilo, on tom inicijativom nije prepustio prilike, a da se nezauzme za vježbe naših nevoljnih, za postavljanje naših svestih pravih.

To nam pokazuju i njegov spiski ili memorial, koji smo zadnji občibili.

Našemo gospodinu zastupcu najtoplijje zahvaliti.

Pronočio je odnosaje u koph je u Istri, tako, da nebi mogao u skolnik bolje. Segnuo je u kuhinje, u svaku struku, na svaki u naobrazbenih zavodah.

Vidio je na temelju ne samo pravog i državnih zakona, da se posvuda golema nepravda

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIĆTVO I ODPRAVNIĆTVO

našlao se

Tipografi Filići & C. Amali, via della Zonta, N. 7.

Plama se šalje platjeno poštarnice. Vesti, dopisi i drugi spisi stampaju se u cijelosti u izradu, naime prava stojaj u smjeru crte Listu. No podpisani se dopisi neotporebljuju. Osobna nadapšanja i druge sukrone stvari smetaju mjesto u ovom Listu. Priobčena se pisma tiskaju po 6 novčića svaki redak. Oglaši od 8 redaka stoji 60 novčića, a svaki redak tiskuje 6 novčića; ili u sljedećem opozorenju po čije se pogoda oglasnik i odpravnik. Dopisi se novčiću. Uredništvo i odpravnik, osim izvanrednih slučajeva, nedopisuju, nego putem stope Zastnice.

Hrvatski jezik na sudu i u obično službeni jezik.

Sami Talijani, kojim još nije možag pomješan, spoznavaju, da u kolari Voloskom u Istri stanuju izključivo Hrvati. Blagodati, koje uzivamo! Ti Hrvati nisu do neki dan smjeli tužbe ni druge spise podnosiati na sud, ako nisu bile talijanski pisane!

Občina Kastav poslala je pred jedno mjesec danah nekoliko tužbi hrvatski pisanih za smetanje posjeda. Te tužbe odbio je e. k. kotarski sud na Voloskom po §. 14. sudbenoga reda "za talijanske zemlje u austrijskoj carevini."

Občina se je utekla na prizivni sud (apel) u Trst i tražila, da se na hrvatski sastavljenje tužbe izda sudbena odluka te da prvi sudac platí trošak utoka (rekursa). Prizivni sud je dne 28. maja t. g. br. 1803 odredio, da je kotarski sud hrvatske tužbe imao primiti i na nje odgovoriti, jer je 16. marta 1862 br. 244 od predsjedništva prizivnoga suda bila svim sudovom dojavljena ministarska naredba 15. marta 1862 br. 565, po kojoj se moraju primati spri podnebni na sud u jeziku, koji se gorio u moj zemlji.

Na trošak utoka prvi sudac nije odsudjen.

Narode! citaj te znaj, da možes sve tužbe i spise u svojem jeziku podnesti, nemoy već rabiti ludjegu u jeziku, nas je jezik ravnnopravan svim!

Ovdje je trebalo prizivnoga suda, da nam naše zakonom zajamčeno pravo dospita.

Neka naši etatisti još stogod čuju Prošloga mjeseca čitali smo u službenom listu "Osservatore Triestino" dva oglasa. U jednom oglasuje e. k. sud voloski, da su kod njega izložene listine posjednih katastralne občine "Student" i to talianskim jezikom.

To isto čini e. k. podgradski za "Andratina" njemačkim jezikom. Za Hrvate je dakle službeni jezik neglje talijanski neglje njemački!

Za koga se onda ti oglasi tiskaju, kad jih upravo oni, koji su interesirani, nerazumiju?

Dodatajne nalazi se u broju 136 istoga lista oglasi e. k. kapetanijata u Kopru, kojim javlja, da se je u njegovom području pojavio "triste učesac ih pâlyârâ", ili bolje recimo, imao bi javiti, jer je glavna stvar, t. j. pojavljenje tih životinja u oglašu izpuštenom. O jerku necemo ni govoriti, mi nebo mogli ni holimce onako zlo pustiti tivdje samo prva matica "Gračanica", koja je dokazano od e. k. pokutno postaje u Klosterneuburgu, da se u nekoliko vinogradnih trsta "Cestina" u dolini "Sacerde" občine Piranice (kad bi imao sleđiti subjekt te treci! Ur.) prepreči tiskanje e. k. okrajno glavarstvo izvede i 4 postare 3 aprila 1873 izvršiti

teste, rastline, rastlinske dele in druge reči, za katere se ve da su sposobne razsuti testno už i dotijeni vinogradov i razsiti za zdj to propoved za svoj krajno občino Piransko itd. Dokle će to trajati?

Vlada je naložila stroge mјere radi ove pogibeljne životinje, koja nam je kadra utamiti naše tršje, a pokazala se je u okolici Pirana. Hrvatska vlada poslala je odmah tamо tajniku gospod. društva gosp. Kuraltu, da izpiši stanje bolesti i podnese izvješće, da se mogu poprimiti neodvljene mјere proti pogibelji, da se bolest unese i u Hrvatsku.

Pogibeljne kobilice.

U občini lovrenskoj voloskoga kota, najme u okolici Beršeta i Mošćenice pokazale su se od više vremena neke vrlo pogibeljne kobilice (skakave).

Ces kralj, kapitanat Voloski poslao je nekoliko komada te životinje vis. ministarstvu u Trst, a ovo jih je predalo gosp. profesoru Stošiću tajniku gospodarskoga društva u Trstu, da jih razgleda i svoju misao izreče.

Umoljeni smo, da u hrvatskom jeziku objavimo izvješće gosp. Stošiću, što i rado činimo, da se naši tamо ljudi čuvaju za dobre ovoga pogibeljnoga svata. Rečeni profesor piše ovako:

"Na poziv da redem svoju o nekih kuke, poslanih iz Voloskoga, izjavljam ovo: Ti se kuke broje u red ravnokrilnih i poznati su pod imenom kobilice (kavale) selice, jer se rade sele. Nadje jih se svuda po Europi, samo ne u Levantu, jer je tamо druga jedna vrst, manje pogibeljna, koju u knjigah zovu Odipoda cinerasca.

Krila i noge su jim takove, da mogu da lepe putovati.

Kobilice selice živu trojan život, najprije su recimo gusenice, onda su čahurice, a najkasnije podpuni kuke.

Oni poslani iz Voloske nisu još podpuni kuke, nego su još u prvom životu (kao gusenice od svilec). Te su životinje i nedavno učinile veliku štetu po Europi, a i po Austriji samoj.

Dajtagle jih je uništiti, ako se strogo loviti na nje. A u svakom stanju mogu i moraju se uništavati. Dok su još gusenice mogu se uništiti najlježe, jer jim krila narastu jedva za devetom proučenom.

Kopaju se grabe, pak se životinja goni tamо i onđe ju se zakopa.

Teže je uništiti odrasle kobilice. To se mora činiti u jutro rano i osobito za klobom (dajjem), jer onda mogu manje leteti.

Vrlo je koristno pobirati jaja od te životinje al je to malo teže, jer su obično u temelju po kupičićem zemljom pokrivene.

Ali vendar je moguće pobirati jih, a dokaz tomu je to, da su jih godine 1833 u Sainte Marie kod Marsilje nabrali 3803 kilograma, od kojih bi se bilo poleglo za 30 milijunala kobilicama.

Samice poginu odmah, kako izlegu jaja. Dakle tko će tražiti jaja od tih kobilicah najbolje je da traži i gnjeći poginule samice.*

DOPISI.

Iz Lanišča, dne 26 Junija 1880.

Jučer razveselio svojim polodom
presv. Biskup Dobrila Lanišće i vas
tvoje kroz Šitku sredu doslo je k nam

ovaj kras. U tu sгоду дошло је к нам
неколико близњих зупника и другији
свештеник. Нагрдило је и сила народа из
оне простиране плавоње. Лијепа služba
božja, која је трајала три сата и по,
svršila se u najboljem redu. Опазило se
veselje na svacijeniu lieu. I kako nebi!
Onaj добри пук постје четири године
имадијаше опет мед собом свога ljubljenoga biskupa, чуо из njegovih ust
lijeprauk, primio njegov pastirski bla-
goslov, помolio se s njim za svoju
mili mladež, за sve dusevine i tjelesne
potrebe i za svoje drage pokojne, pri-
kazao mu taj pak 414 mladiča i
djevojčicab, da jih izpita božji nauk te
da jih pokripi u vjeri podstičnjem
darovali Duha Svetoga. Mislite si dakle,
kako se je veseo narod razisao, da u
svojoj obitelji produži svećanost sa na-
darenom dječicom i novim kumovi.
Зупник приредио на čest Biskupa i na-
dosloj braći pristojan objed. Било је tu
tihog veselja. По objedu pripravljali
se neki svećenici, да ће куći i opravi-
šćaju se s presv. Biskupom opominjaše
jih ovaj, da neido na put, jer da je
sva prilika skorom nevretnenu. I stigli
su od juga a osobito od zapada crno-
sive oblaćene idalek grmljavina na-
vesigivale nevreme. Затудно nagovaranje

raszali se gg. Lupetina, nadžupnik kršanski, Skender Zamlić, župnik boljunski, F. Blažić, župnik Dolencevaci i I. Flegar, upravitelj lučinske zupe. Sva četvrtiorica imala jahati istim putem a dva seljaka ih pratila pješice. I. Flegar imao svoga konja u posebnoj stali na protivnoj strani sela tako da se je odputio nekoliko časova kasnije, premiđi je još i sada preve. Biskup odvratio, da ne idu na put. Zamali! Neka strašna sudbina tih Herala na nul!

Malo zatim bukne uprav strašno nevrieme: silni vjetar, bliskanje, grmljavina a kisa lievala kao iz kabla. Groza te hrvatala u kući i pod dobrim krovom! A nesretni putnici... Nevremeno što naglo došlo tako i naglo prestalo: trajalo jedva pol sata. Nadao se presv. Biskup s drugimi svećenici, da su brata na putu gdje u zaklonu, pak se njekoj uputili, da razpiju glje s... al jači! Plaći uplašeni tenasi i moko tužno lice muzevah narječivalo li groznu nesreću! Nikto nebespredjase već kazare prstom te si uprav onamo oči vidio rjestovima na tlu! Brte bolje potekli onamo glavar buneški, biskupov kapelan, učitelj jekšandri i mnogo sejjakih s njima! Strasna prijava! Bože milu nedaj nikade već takoroga! Zupnik boljanski Stjepan der Zamlije leži mrtav, lieva mu nogu pod etikolinim konjeni! Dul hrvata se njime popriek puta označek leži mrtav, pratice mu držeći još u ruci zaklonu stražao kisobran, a pred njim još jedan ubijeni konj, kojeg je jahao g. Blažić. Tresnulo u oje te jih nemalo ubilo! Žepnik Blažiću popalila se sva kosa, kozulja mu tegurija svuda, gdje je srušila, on pak se ranjen je na glavi i desnoj nogi, a pratice mu odnese ležku orlođicu na licu! Pokušalo ih se je već u onome utasnom mjestu titoti i stricati, ali su došli u selo i na biskupin zapovjed u crkvu. Stasla se je još

pokusalo, da se jih životu dozove. Zaman, našu vam nemogu opisati! Vidjite čestita starea, erkenovo dostopojanstvenika, gdje suze roni, vidit svećenike kako plaču, mnogobrojni narod kako nariče... pak da li srdece nepunkte! — U jauku preporučali jim svu duše milostivom Bogu! Drugo jutro molili Biskup i svećenici oficij za mrtve i svi misili za pokojnike; Biskup sam pak misio eram misu i svetljeno jum opjevao zadužnice. Odredivo da se na njegov trosak pristojno sahrane razluženim srdecem zapustio onu razplakano mjesto te se podao kroz Vodice na Golac gdje je drugoga dne imao S. Krizmu.

Oplakovanou Zamliju bilo jedva
39 godinah. Rodon je Kastavac, bijaš
pravi svećenik božji, dobročudne i krotke
naravi, radin i marljiv težak u vino
gradu gospodnjem a uz to ljubio je u
svom vatrenom srdu svoj mili narod.
A što nesreća još većom čini, zapustio
tri sinje kukavice, nemoćnu majku sta-
ricu i dve sestre i one malo zdrave
Nesreću mu pratnje zove se, ako se
nevaramo, Vinko Feranda, poznat svim
radi svoga postjenja. Da ostavlja za
sobom sedmoro djece i oteca starca ne
prišlieno imanja. — A što pak s dru-
gimi putnicima? Kad je počeo stjevati g
Lupetini se konj uplašio i tako kad je
ona kobna munja udarila bijase njekom
liko korakali napred. G. Flegar bio je
sto i petdeset koraka uzad odputni
se njekoliko kasnije, a pratnje jedan
išao njekom kraticom, jer se glavni pu-
upravo ondje vijuga. G. Blažića pak
kому je pod njim konja ubilo, je ran
nilo na desnoj ruki i na desnoj nogi.
Liečnik, koga je presv. Biskup dao pu-
zvali iz Buzeta, očitovalo je da nije
pogibelji i da će se do 4—5 dan
posve oporaviti. Hvalimo Boga što nije
dopustio, da bude nesreća puno uza-
nija, ko što bi možda bila da su se
putnici bili skupa.

Nesreća se je dogodila oko 5 poslje podne na putu, koji vodi iz Lanišća na Semic kakvih 15-20 časova daleko od Lanišća i po prilici na polje rebra med dragom i visočinom krasu.

Slogo mila, nebrojena ljela još živila, ali nedao Bog, da oglasis slične vesti. *)

Iz koparske eksplice mjeseca maja 1880

Razne nevolje tatu ovaj narod
Oslobadjavaju se kmetije, zadužio se je
Dugovali nemože se oslobođiti jedno
toga, što mora na njih debele kamale
plaćati, drugo i glavno s toga, s
nejma dobrih ljetinah. Zle ljetine z
kapaju ga dapača u sve to veći du
Zadovoljnim sciencu se, ako ima ge
vjeronosnika, da prehrani sebe i sve
objesti, platilo i 20 po sto kamala.

Ljanička zima bila je kisovita. Zadnjih se zgodila. Kasnije bilo je sunce. Skoro nista se nije prirodilo. Imaju pomagao ga je tim, da se je zadnji drugi provržli se koje kako. Njih dobili su novac od visoke vlade obvezu povratka. Neki dobili su iste milijone, većinom keruze. Njih dobili podporice od blagovornogca hora zagrebačkoga. Pomageli si su kojekako. Prodali stogod svojih prstankov; ili na trgu s mlekom; ili pisecili čim su mogli, samo da si može po koji kilo muke za palentu kupiti neškiklovo voz, brene, bremene druge.

QUESTION **ANSWER** **QUESTION** **ANSWER**

Veseli su bili, kad su jih u obće prodati mogli. Dakako, da su si tim gola rebra svojih zemljistih još veće ogoliti! Sila kola lomi. Glad ueda misliti na budućen stetu, On hoga da se utazi.

Medju to i nadom su se gradili
pitali. Zimi bilo je lieplji vremenski
Kreilo se, prekapalo, okapalo, kopalo.
Bilo je i cice zime. Snasalo ju se težko
u kukavnih stanovih i slabo obučeno
nú nadalo se boljemu. „Velikoj zimy
sledi dobra ljetina. Studen ponoriti e
gamad, imenito gusjenica, kojih bijas
prošlih godinah sile božja“. Tako se j
umovao.

I slijda početak proljetja kazao je dobro, premi se je u nekih krajevima jur za rano opazio žalostnih posljedica neobične studeni. Na zemljistih izloženim veću buri, posabalo je mnogo loza, osobito starijih. Njekome sjekli pak na domjestali mladimi. Njekome pustali nadi, da će ipak potjerati. I potjerati ih njesto kasnije. Ali jih je mnogo izginula. Ciele brajde vidjala osušenu. Koji ter koji mnogo kasnije zdlana, jedva će što koristiti. Imaju ljudili, kevele, da njim je živu do 50 vjedare vina ugrabilo. — Gamad, kašto se obćenito očekivalo, sa svom velikom studenim izginula nije. Uza svu brigu da se ju uništiti, nije imala uvjek i mnogo

U drugoj polovici aprila bilo je veoma lepih dana. Sve je bilo uspavalo. Ni prema svrsi prietila je jama susica, ijudi su se jur pobojavali. Svaka i rujnjava nepogoda prestala je. „Koga kaeka ovi i gusenice boji.“ Ni kisa je jos na vremenu došla. Lepo se je nametlo zadnjih dana aprila i prvog maja. Potrajala je i previpak nije mnogo štete navela, jer je bila spojena sa studeni. Pred Dubrovačkim nadošli lepi, vrući, raznjerivo prevereni dani. Bile su se bojati nepogodih. Tako dehovski blagdan bilo je jur za rano u celo obzorje gustom oblačenom zastizanjem. Sa juga je njeđljive daleko grmilo. Počelo je nještvo kisiti. Kisu priećio je vjetar i ujekavak iztočenjak. Bio je sve vjetar i sve mrdžiji. Potrajao je cito dan i cito noć, puhao je i drogi i treći dan poputlivan je i četvrti, prestao je vjetar peti dan. Oklatio je različitoga, dake, još nezrielogoga voća. Opario kruškama, pasulj i grahi. Povalio je lozah, pregrano gladi mladica. Sve su nješkako uvezene. Nada u dobru ljetinu izčeznula je. Škodila je prilično; možda ipak ne toliko, koliko se u prvi mali čini. Studen je razničiti velika bila, no ne takova da bi rastlo ozeblio. I nedao Bog! Kad bi i ljetina dala bila, onda bi se onda izčeli morao ili bi obcenito skapacao glada. Ufajmo u Svetogrogčega, da te dosegodi neće.

le Župnja

Obice je poznato u kakovoj se slisci našao ljetos stručni Izbor hrvatskoga roda u zlosrećnom poskoku kolaru. Ijuta nevolja ga do Boga mislala, skrajna nemilosrdnost renečka prouzročila mu mnoge suze beznajue nit bud ni kamo s vom. Da nije mnogi u takovoj nesreći prošle strašne zime poginuti glazdu, tomu se imade zahvaliti već našem dobrovoljnošću odboru u zimu, koji usprjen pravom državom Hrvatsju i zaštitnjem pravim svijetljem poličetnom kmetu hrvatskoj narodnosti započe i dovrši uspije svele dečelovanje.

Stroda nam se brze veselo o
vila ustanavljuje po velikih grad
u Zagrebu, u Ljubljani, Beču, Te
ru, Reci i drugdje počine od
kojih je bila usredstvena nadzor
načelni moladež za tute streljive
principale, ravnih novih o svih
družišnici učerabu dobrobitne pri
M. i napravi po Krempkoj i jo
Štefančoj načelački u trobi

da idu pješice po selih moliti molost
za nas nevoljne, te su župljanji u
hovu molbu radostno sipali paz
sočiva i turkinje u njihove vrte
nas očuvaju od glada. U Istri bi zato
trazili lukve veledušnosti i darezljivost
Ugledajte se u sjajni primjer svoje su
narodne braće, koje ste u svojoj nevolji
dobro spoznali te nasledjuje tijekom
primjer u njihove naputke ako se želite
ostresti svoje nevolje i sužanjstva.
I sve što su pojedini odbori, i različni
uredničtva, posebna gospoda nabrali, i
su poslijali dobrovornom užitku u
Pazinu, koje je tako mudre i razborito
bez ikakove vlastite koristi i bez razlike
narodnosti razdielio med stradajuće raz
poštijajući takodjer po plovanjima, da se
dieli med gladnu siromastvo. Samo u
Zminj poslano bi blizu 100 staralih tur
kinje, do 6 staralih pazulja, do 100
kilog. kisele repe i 30 f. u novac, a
osim toga kasnije još 20 staralih turkinja
i do 100 kilogr. oriza. Tim se je os
dešavljalo siromahom više ponoglio nego
s tisućami što su bili opredeljeni za
radnje u Istri.

Dužnost dakle nas potiča, da ovo dobrovorno djelo javno objedlamo, i javno blagodarimo dobrovornom odboru u Pazinu, pa i svojoj sunarodnjej braći i svim dobroćinateljima, a mi čemo se uvjek spominjati njihovih milodraža i moliti Svetogogrečega, da njom stručeno nadoplati, što su željavali te žrtvenik bratinske ljubavi, da ublaže ljetu našu nevolju.

Iz Matčenicah mjeseca januara

Više vremena se pripravljaju ovim
malo redakciju kroz toli obljuhljeni list
objedovaniti, očekivao sam, da crtež od
kojeg mudiće glave iz naših krajeva
glase četi, ali vidiš da nije od ovog
u „Našoj Slogi“, mnogo vremena nje-
dan dopis uvršten, čemu se nije u-
čuditi, akopreni bi se moglo odvaditi
mnogo pisali, jer kad je koji dopis lo-
svatko rado čita, ali neko tko gleda
što se piše i zašto, nego svatko je
pritljiv tko piše, te prilazu dopisu sad
ovomu sad onomu. Zato kažem ovim
negledajte tko piše, već pomnijte što
piše, te pratite pozornim okom, ako je
dobro, prigovorite kako se pristoji, ako
je zlo.

Odasvud iz Istre se narod tuzi na nevolju i stradanje ove prošle godine, nješto se jedan drugim pomogosmo nješto su nam dobrovitne ruke mogle, Bog jim stostruko donamjestio, a od sad će možebit zemlja obilnijom plodom urodit. Nu ovđje nam pribljuta pogibelj, koja nam oduzimlje svaku nadu i jest sledstvo:

Njekoja se vrst skakavacah (kobileah) zakotila ovdje i u Berščeu, koj mnogo kvare čine, tako da omstoji eviće na ulikah, grozdje i druge poljske prideleke. Ova gamad je težko utamnilii, dosao je i malog od c. k. krkotarskog kapelanata, da slij svatku mora loviti i ubijati, ali nekoj kazalo je da nemoguće, da to čovjek uništiti te stoga više njih nemari, a ima jih njekoliko, koji su osvedočeni, da mogu te skakavce jedino svećenici uništiti. Sa žalosom moramo priporučati, da ih još praznovenjki ljudi, koji vjeruju u svakojaka čarolija, te očekuju, da će im ljudi vrhunaravno djela preizvesti. Kao ljudi možemo jedino ljudska djel poduzeti i investi u Bogu pripušćamo sve vrhunaravno.

A plice? Plice se sve većem
uzmanjuju, idej li u koju bliznju ža-
mku, ili vi, ja čes vidiš, da plice
sve to mraje biva, jer se u njim kri-
vilično postupaju... Da negativno vidiš
o postupajuši sa plicama, umni mi
čitatelju u ruke i. i. 6. broj ove godišnjice.
„Nato Slago“ i pravljivo pročitati davanje
pod nadzorom „O sjenici“ i „O reči-
vanju plesač“ što ga napisao kritičar

